

1ste Møde.

Tirsdag den 5. Oktober 1920 Kl. 2 $\frac{1}{2}$.

Efter at Landstingets Medlemmer havde indtaget deres Pladser, udtalte

Aldersformanden (Bojsen): Ifølge Forretningsordenen paahviler det mig som det ældste af de tilstedeværende Medlemmer at aabne dette Møde. Jeg vil bede de Herrer Statsrevisor Døcker og Borgerrepræsentant C. F. Sørensen om at overtage Hvervet som midlertidige Sekretærer.

Det, der derefter ligger for, er Prøvelse af de foretagne Nyvalg. Hertil skal der nedsættes et Udvalg paa 7 Medlemmer. Af de forskellige Grupper foreslaas følgende Mænd til at træde ind i dette Udvalg: C. C. Andersen, Bülow, Dalsgaard, Godskesen, Karberg, Lewinsky og Trier. Hvis ikke nogen har Indsigelse at gøre, betragter jeg Valget som afgjort. (Ophold). Disse Mænd er da valgte.

Alle de valgte Medlemmer anmodes om til Landstingssekretæren at aflevere deres Valgbreve, forsaavidt det ikke allerede er sket.

Da Udvalget skal have Tid til at gennemgaa Valgbogsudskrifterne og Valgbrevene, vil det blive nødvendigt at udsætte Godkendelsen til i Morgen, og der er derfor ikke mere at foretage i Dag.

Jeg kan dog ikke slutte dette Møde uden at minde om, at det i Dag er en *Mærkedag* i vor politiske Historie, idet det er første Gang, at Repræsentanter for de sønderjydske Landsdele har givet Møde i dette Ting.

Jeg føler mig overbevist om, at vi *alle* — hvilket Parti vi end tilhører — glæder os over denne Begivenhed, som er en sidste Bekræftelse paa, at Genforeningen endelig er fuldbyrdet.

Særlig i dette Ting er der ikke saa ganske faa Medlemmer, som har oplevet, hvad der foregik i 1864 — oplevet den

dybe Sorg, som den Gang greb vort Folk, saavel Syd som Nord for Kongeaaen, og ikke mindst vort daværende Kongehus — *Sorgen* over, at Sønderjylland syntes tabt, Grænsen flyttet til Kongeaaen, Landsmænd skilte fra Landsmænd! For os, der har oplevet dette, er Glæden dobbelt stor, at det skilte nu atter har bøjet sig sammen, og for flere af dem tør jeg udtale, at det i Dag er den glædeste Dag i deres Liv!

Lad os da alle byde Repræsentanterne for Sønderjylland et *inderligt* og *hjerteligt* Velkommen!

Gid de maa føle sig *hjemme* iblandt os!

Gid det Samarbejde, som nu skal begynde, maa bidrage noget til at læge de Saar, som Krigen har medført, og som har hvilet særlig tungt paa Sønderjyderne!

Ja, gid det Baand, som nu er genoprettet mellem dem og os, maa blive til Held og Lykke for vort fælles Fædreland, og gid det aldrig mere maa bryde!

Med disse Ord vil jeg bede Tingets Medlemmer om at raabe et Hurra for de sønderjydske Rigsdagsmænd.

Medlemmerne, der staaende havde hørt paa Aldersformandens Udtalelse, besvarede Opfordringen ved et trefoldigt Hurra.

Aldersformanden (Bojsen): Derefter giver jeg Ordet til Hr. Gaardejer Kloppenborg-Skrumsager:

Kloppenborg-Skrumsager: Paa mine Landsmænds og egne Vegne — vi, som nu sidder her i Danmarks Landsting — skal jeg bringe en Tak for det Velkommen, der har lydt til os fra Tingets Aldersformand. Det er en stor Dag for os, nu, da vi træder ind i Tinget her. Dybe Følelser gennemtrænger mig i dette Øjeblik. Jeg stod i lange Aar i en Forsamling, hvor jeg ikke havde hjemme, dernede i Staden ved Spree mellem Tyskerne. Haabe gjorde vi altid paa, at vi skulde komme hjem til Danmark, men Maalet laa saa langt ude, at man i dette Øjeblik neppe kan tro sig selv, at virkelig det, vi har drømt om og stræbt efter i de mange Aar, er lykkedes.

Nu staar vi herhjemme i Danmark. De skal have Tak for det Velkommen, der har lydt til os, og De skal have Tak herhjemme, fordi De holdt vort Land sundt.